

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

20 aprilie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:

Președinte - Toma Nadejda,

Judecătorii - Timofti Vladimir, Țurcan Anatolie, Cobzac Elena, Guzun Ion,

judecând, fără citarea părților, recursurile ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Lisnic Elena, de către avocatul Sanduleac Diana în numele inculpatului Cebanov Nichita și de către avocatul Gavajuc Stela în numele inculpatului Petuhov Andrei, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 13 octombrie 2020 și sentinței Judecătoriei Edineț (sediul Ocnița) din 06 martie 2020, în cauza penală în privința lui

Petuhov xxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat în s. xxxxx;

Cebanov xxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat în s. xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 24.09.2018 – 06.03.2020;

Instanța de apel: 27.03.2020 – 13.10.2020;

Instanța de recurs: 08.12.2020 – 20.04.2021.

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Edineț (sediul Ocnița) din 06 martie 2020 **Petuhov Andrei și Cebanov Nichita** au fost recunoscuți vinovați și condamnați în baza art. 152 alin. (2) lit. e) Cod penal la câte 6 (șase) ani închisoare, fiecare.

În baza art. 84 alin. (4) Cod penal, pentru concurs de sentințe, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, prin sentința în cauză și sentința Judecătoriei Edineț (sediul Ocnița) din 28 septembrie 2018, i-a fost stabilită lui Petuhov Andrei și Cebanov Nichita pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 7 (șapte) ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, și amendă în mărime de 650 unități convenționale, ceea ce constituie 32500 (treizeci și două mii cinci sute) lei, fiecăruia.

A fost dispusă încasarea, în mod solidar, de la Petuhov Andrei și Cebanov Nichita în contul statului a cheltuielilor judiciare în mărime de 128 (una sută douăzeci și opt) lei.

2. În sentință, prima instanță a constatat că, **Petuhov Andrei** la data de 02 mai 2018, prin înțelegere prealabilă cu **Cebanov Nichita**, urmărind scopul maltratării consăteanului lor, xxxxx, pe care-l bănuiau de săvârșirea unui furt, au mers la domiciliul ultimului, situat în s. xxxxx, și aproximativ la orele 15.00 au intrat în casa de locuit a acestuia unde mai erau soția acestuia, xxxxx, și xxxxx. Acolo, invocându-i lui xxxxx pretențiile lor privind comiterea furtului, i-au aplicat multiple lovituri cu pumnii și picioarele în diferite regiuni ale corpului.

Potrivit raportului de expertiză judiciară nr. 201819P0241 din 10.05.2018, lui xxxxx i-au fost cauzate echimoze la cutia toracică bilateral, fractura coastei 9 pe stânga și 9-10 pe dreapta, care au fost cauzate prin acțiunea traumatică a unui corp contondent dur, posibil la data și circumstanțele indicate și se califică ca vătămare corporală medie, cu dereglare a sănătății de lungă durată. Vătămrile corporale depistate la xxxxx nu puteau fi produse la căderea de pe suport propriu.

Acțiunile lui Petuhov Andrei și Cebanov Nichita au fost încadrate în baza art. 152 alin. (2) lit. e) Cod penal, *vătămarea intenționată medie a integrității corporale sau a sănătății, care nu este periculoasă pentru viață și nu a provocat urmările prevăzute la art. 151, dar care a fost urmată de dereglarea îndelungată a sănătății, de două sau mai multe persoane.*

3. Sentința a fost atacată cu apel de către inculpatul Cebanov Nichita, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței și pronunțarea unei hotărâri de achitare, din motiv că:

- concluziile instanței de fond sunt total nefondate și lipsite de substrat factologic;

- conform materialelor cauzei penale, în cadrul cercetării judecătorești au fost combătute argumentele acuzării referitor la învinuirea adusă care nu și-a găsit confirmare în instanța de judecată, iar vinovăția sa nu a fost dovedită;

- consideră că nu poate fi reținut faptul că i-a provocat careva leziuni corporale victimei deoarece el nu avea nici un motiv iar cu xxxxx era în relații normale, fiind consăteni, iar toate cele fabricate de organul de urmărire penală au fost ca o răzbunare asupra sa, din motiv că a intrat în conflict cu colaboratorii de poliție pe cazuri anterioare;

- depozițiile celorlalți martori au fost bazate doar pe declarațiile părții vătămate, care au un caracter contradictoriu, susținând de fiecare dată că dânsul nu ține minte ce s-a întâmplat fiindcă se afla în stare de ebrietate;

- partea vătămată nu a dorit și nu a depus plângere la momentul când a venit inspectorul de sector, nici nu a dorit să comunice ce s-a întâmplat iar cauza penală a fost pornită tocmai peste 2 săptămâni;

- probele invocate nu indică că faptele sale întrunesc elementele infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (2) lit. e) Cod penal, or aceste probe nu au combătut corespunzător declarațiile inculpaților, acest sistem de probe nu coroborează cu alte probe din care s-ar stabili indubitabil asupra vinovăției inculpaților în comiterea infracțiunilor invocate în actul de acuzare;

- declarațiile părții vătămate date în ședința de judecată nu combat, dar dimpotrivă, susțin depozițiile inculpaților și nu indică sub nici o formă că inculpații ar fi vinovați de comiterea infracțiunii incriminate lor;

- acuzarea n-a înlăturat dubiile și n-a stabilit cu certitudine făptașii în cazul dat și n-a înlăturat suspiciunile evidente și contradicțiile din depoziții.

3.1. Inculpatul Petuhov Andrei, prin apelul declarat, a solicitat admiterea acestuia, casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie achitat, din motiv că:

- potrivit materialelor cauzei penale, în cadrul cercetării judecătorești, au fost combătute argumentele acuzării referitor la învinuirea adusă care nu și-a găsit confirmarea în instanța de judecată iar vinovăția nu a fost dovedită;

- declarațiile părții vătămate nu combat depozițiile inculpaților și nu indică sub nici o formă că inculpații ar fi vinovați de comiterea infracțiunii incriminate;

- la adoptarea sentinței, individualizând pedeapsa, instanța de judecată nu a respectate prevederile art. 96, 385 alin. (1), 394 alin. (1), (2) Cod de procedură penală.

3.2. Avocatul Gheorghită Arcadie în numele inculpaților Petuhov Andrei și Cebanov Nichita, a declarat apel, prin care a solicitat admiterea acestuia, casarea integrală a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, invocând că:

- vina inculpaților în comiterea infracțiunii incriminate, nu a fost dovedită;

- partea vătămată a declarat că nu a fost bătut de către inculpați și nu are careva pretenții către aceștia;

- instanța de fond a apreciat critic declarațiile părții vătămate, ajungând la concluzia că partea vătămată s-a împăcat cu inculpații;

- partea vătămată chiar din ziua cauzării leziunilor corporale nu a depus declarații împotriva inculpaților, deși nu se împăcase cu inculpații și nici nu vorbise cu ei. Astfel, ar putea fi apreciate critic și declarațiile date în faza de urmărire penală care au fost date în incinta inspectoratului de poliție și procuratură.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 13 octombrie 2020 au fost admise apelurile declarate, din alte motive decât cele invocate, cu casarea parțială a sentinței în latura pedepsei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, în această latură, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care **Petuhov Andrei și Cebanov Nichita** au fost recunoscuți vinovați și condamnați în baza art. 152 alin. (2) lit. e) Cod penal la câte 5 (cinci) ani închisoare, fiecare.

În baza art. 84 alin. (4) Cod penal, pentru concurs de sentințe, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, prin sentința în cauză și sentința Judecătoriei Edineț (sediul Ocnița) din 28 septembrie 2018, i-a fost stabilită lui Petuhov Andrei și Cebanov Nichita pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 5 (cinci) ani 3 (trei) luni, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, și amendă în mărime de 650 unități convenționale, ceea ce constituie 32500 (treizeci și două mii cinci sute) lei, fiecăruia.

În rest, sentința a fost menținută fără modificări.

4.1. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a menționat că instanța de fond, în baza probelor administrate legal de către organul de urmărire penală și verificate în ședința de judecată, cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă potrivit art.101 Cod de procedură penală din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, astfel ajungând la concluzia corectă cu privire la vinovăția lui Petuhov Andrei și Cebanov Nichita în comiterea infracțiunii prevăzută de art. 152 alin. (2) lit. e) Cod penal.

Apreciind declarațiile inculpaților, instanța de apel a ajuns la concluzia că aceștia au recunoscut faptul, că anume ei au fost persoanele care la data de 02 mai 2018 au fost în gospodăria lui xxxxx, or, potrivit procesului-verbal de sesizare din 05 mai 2018 xxxxx cert și consecvent a menționat despre loviturile primate anume de la Petuhov Andrei și prietenul lui Nichita. Circumstanțe similare au fost indicate, de către partea vătămată și în fața organului de urmărire penală, date citirii în instanță de judecată, care la fel au fost confirmate prin declarațiile martorilor xxxxx, precum și prin raportul de expertiză judiciară nr. 201819P0241 din 10.05.2018 care exclude producerea leziunilor la cădere și care în coroborare exclud versiunea expusă de inculpații Petuhov Andrei și Cebanov Nichita.

Instanța de apel a dat o apreciere critică și declarațiilor părții vătămate și a martorului xxxxx date în instanță, deoarece aceste declarații au apărut pe parcursul examinării cauzei penale în apărarea inculpaților, care pot fi acceptate drept o metodă de apărare a inculpaților care sunt consăteni dar nu pot fi admise unele veridice deoarece nu coroborează cu restul probelor administrate în această cauză penală.

Referitor la pedeapsa aplicată, instanța de apel a subliniat că, deși instanța de fond corect a calificat acțiunile inculpaților Petuhov Andrei și Cebanov Nichita, sentința în cauză urmează a fi casată în latura pedepsei deoarece prima instanță a aplicat o pedeapsă prea aspră inculpaților pentru infracțiunea comisă. Ținând cont de personalitatea inculpaților și poziția părții vătămate care nu are pretenții față de inculpați, instanța de apel a considerat, că față de Petuhov Andrei și Cebanov Nichita urmează a fi aplicată doar o pedeapsă sub formă de închisoare însă la limita minimă, fiind unica categorie de pedepse care poate atinge scopul reeducării și corectării ei.

5. Nefiind de acord cu soluțiile pronunțate de instanțele ierarhic inferioare, au declarat recursuri ordinare:

5.1. Procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Lisnic Elena, care indică temei pentru recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, și solicită casarea deciziei instanței de apel, cu menținerea hotărârii atacate, din următoarele considerente:

- soluția instanței de apel în ce privește reducerea termenului de pedeapsă stabilit inculpaților Petuhov Andrei și Cebanov Nichita pentru săvârșirea

infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (2) lit. e) Cod penal, este neîntemeiată, or nu au fost descrise criteriile ce au stat la baza adoptării unei asemenea decizii;

- instanța de apel eronat a ajuns la concluzia că prima instanță, la stabilirea pedepsei inculpaților, nu a acordat deplină eficiența prevederilor art.7, 61, 75 Cod penal, nu a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de modul de comitere a infracțiunii, mijloacele folosite, starea de pericol creată pentru valoarea ocrotită (viața și sănătatea persoanei), natura și gravitatea rezultatului produs, motivul săvârșirii și scopul urmărit, conduita inculpaților după săvârșirea infracțiunii și în cursul procesului penal, nivelul de educație, vârsta, starea de sănătate, situația familială și socială a acestora, stabilindu-le, astfel, o pedeapsă inechitabilă pentru infracțiunea comisă;

- instanța de apel, criticând soluția instanței de fond, nu a combătut nici într-un mod circumstanțele agravante și atenuante reținute în sarcina acestora, și anume, personalitatea inculpaților, care anterior au fost condamnați, aplicându-se atât pedepse sub formă de amendă cât și muncă neremunerată în folosul comunității, alte dosare au fost clasate în legătură cu restituirea pagubei; nu au executat pedeapsa cu amendă; la locul de trai sunt caracterizați negativ, nu au loc de muncă, nu sunt căsătoriți, nu sunt invalizi, nu și-au recunoscut vina. Or, în baza celor expuse, instanța de fond corect a considerat necesar și oportun de a le aplica inculpaților o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 6 ani;

- nu au fost aduse argumente privind combaterea soluției primei instanțe cu referire la pedeapsa stabilită inculpaților, iar instanța de apel nu a luat în considerație comportamentul inculpaților, care nici nu se căiesc de comiterea faptelor incriminate și pledează pentru achitare;

- la stabilirea pedepsei, instanța de apel nu a acordat deplină eficiență prevederilor art. 61, 75 Cod penal.

5.2. Avocatul Sanduleac Diana în numele inculpatului Cebanov Nichita, care, fără a se referi la vreun temei de recurs prevăzut de art. 427 Cod de procedură penală, solicită casarea hotărârilor judecătorești, cu pronunțarea unei hotărâri de achitare, din motiv că inculpatul nu a comis fapta incriminată, invocând următoarele:

- atât în cadrul urmăririi penale, cât în ședința de judecată a instanței de apel, inculpatul Cebanov Nichita, a pledat nevinovat, din motivul că ultimul nu a comis fapta încriminată;

- vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute art. 152 alin. (2) lit. e) Cod penal nu a fost demonstrată prin careva probe pertinente și concludente, fiind bazată pe presupuneri și declarațiile contradictorii ale martorilor și părților vătămate;

- la materialele cauzei lipsesc careva probe ce ar demonstra vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii încriminate, mai mult, însăși partea vătămată și martorii audiați în ședința de judecată, care au fost somați de răspundere penală pentru dare de declarații false, au comunicat în fața instanței de judecată, sub jurământ, că partea vătămată a primit leziunile depistate în urma

căzăturii de pe pragul casei, fiind în stare de ebrietate alcoolică;

- instanța de apel neîntemeiat a refuzat solicitarea apărării de a fi audiat expertul care a efectuat raportul de expertiză judiciară medico-legală nr.201819P0241 din 10.05.2018, din motivul că după efectuarea expertizei în cadrul dosarului au apărut circumstanțe noi, și anume, partea vătămată xxxxx a comunicat instanței că leziunile corporale depistate la el au fost primite prin căderea pe scările de beton a casei, astfel fiindu-i încălcat dreptul inculpatului la apărare și la un proces echitabil;

- partea vătămată, xxxxx, la data de 02 mai 2018, data când se presupune că a fost comisă fapta, nu a scris careva plângeri și nu a comunicat inspectorului de sector ce s-a întâmplat, a refuzat și internarea la spital, fiind internat tocmai la data de 05 mai 2018 iar radiografia fiind efectuată la data de 07.05.2018, de aici nu ne este clar în genere când au fost cauzate leziunile corporale depistate la partea vătămată, care teoretic puteau fi și pînă la data de 02.05.2018 data comiterii faptei și după această dată;

- din învinuirea adusă inculpaților reiese că aceștia au aplicat multiple lovituri părții vătămate, pe diferite părți ale corpului, dar din raportul de expertiză sunt arătate doar echimoze pe cutia toracică, fapt care confirmă declarațiile părții vătămate precum că a căzut pe pragul casei;

- prima instanță și instanța de apel eronat au apreciat critic declarațiile date în instanța de judecată de partea vătămată xxxxx și martorii acuzării și au pus la baza condamnării declarațiile date la etapa urmăririi penale, de aici nu ne este clar cum instanța de judecată a apreciat care declarații sunt adevărate și care nu și de ce au fost puse la baza condamnării anume declarațiile date la urmărire penală;

- pe parcursul examinării cauzei date, partea vătămată xxxxx în timpul audierii lui pe parcursul urmăririi penale și în instanța de judecată a dat declarații diferite evenimentelor din data de 02.05.2018, un lucru era identic în declarațiile părții vătămate, faptul că ultimul era în stare de ebrietate avansată și în această stare putea să cadă pe scările casei și să-și fractureze coastele;

- concluzia expertului din raportul de expertiză judiciară nr. 201819P0241 din 10.05.2018 privitor la faptul că leziunile depistate nu puteau fi produse de la căderea de pe suport propriu, le consideră greșite, deoarece conform teorii și practicii astfel de leziuni corporale pot apărea și la căderea de pe suport propriu.

5.3. Avocatul Gavajuc Stela în numele inculpatului Petuhov Andrei, care, fără a indica vreun temei de recurs prevăzut de art. 427 Cod de procedură penală, solicită casarea hotărârilor judecătorești, cu pronunțarea unei hotărâri de achitare, din motiv că inculpatul nu a comis fapta incriminată, invocând următoarele:

- vinovăția inculpatului Petuhov Andrei în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (2) lit. e) Cod penal nu a fost demonstrată prin careva probe pertinente și concludente dar este bazată pe presupuneri și declarațiile contradictorii ale părții vătămate și martorilor audiați;

- la materialele dosarului nu sunt careva probe prin care ar fi demonstrată vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate, or, din declarațiile părții vătămate și ale martorilor, care fiind somați de răspundere penală pentru dare de declarații false, au comunicat instanței de judecată sub jurământ că partea vătămată a primit leziunile depistate din motiv că a căzut de pe pragul casei, fiind în stare de ebrietate alcoolică;

- neîntemeiat instanța de apel a refuzat solicitarea apărării de a fi audiat expertul care a efectuat raportul de expertiză judiciară medico-legală nr.201819P0241 din 10.05.2018, din motivul că după efectuarea expertizei în cadrul dosarului au apărut circumstanțe noi, și anume, partea vătămată xxxxx a comunicat instanței că leziunile corporale depistate la el au fost primite prin căderea pe scările de beton a casei, astfel fiindu-i încălcat dreptul inculpatului la apărare și la un proces echitabil;

- partea vătămată xxxxx, la data de 02 mai 2018, data când se presupune că a fost comisă fapta, nu a depus vreo plângere și nu a comunicat polițistului de sector ce s-a întâmplat, refuzând și internarea la spital, fiind internată abia la data de 05.05.2018, iar radiografia fiind efectuată la data de 07.05.2018. Astfel, nu este clar când au fost cauzate leziunile corporale depistate la partea vătămată care teoretic puteau fi cauzate și până la data de 02.05.2018 - data comiterii faptei, dar și după această dată;

- din învinuirea adusă inculpaților reiese că inculpații au aplicat multiple lovituri părții vătămate, pe diferite părți ale corpului, însă potrivit raportului de expertiză sunt descrise doar echimoze pe cutia toracică, fapt care confirmă declarațiile părții vătămate despre faptul că a căzut pe pragul casei;

- concluziile instanțelor de judecată inferioare privind vinovăția inculpatului Petuhov Andrei de comiterea infracțiunii incriminate sunt bazate pe presupuneri.

6. Judecând recursurile ordinare, în raport cu materialele cauzei, Colegiul lărgit concluzionează că acestea urmează a fi respinse ca inadmisibile, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, judecând recursul instanța este în drept să respingă recursul ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate.

6.1. Cu privire la recursul ordinar declarat de către procuror.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent, or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Potrivit practicii judiciare constante erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial.

Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Reieșind din conținutul cererii de recurs, Colegiul penal lărgit atestă că partea acuzării invocă temeiurile pentru declararea recursului prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, însă reieșind din esența argumentelor invocate se atestă că titularul cererii de recurs critică decizia instanței de apel dintr-un singur considerent, și anume invocă dezacordul cu modalitatea de individualizare a pedepsei penale, potrivit căruia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când *s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale*.

Așadar, instanța de recurs se va expune doar în privința temeiului de casare prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, în partea ce ține de corectitudinea individualizării pedepsei penale aplicate inculpaților Petuhov Andrei și Cebanov Nichita, întrucât celălalt temei de casare nominalizat în recurs nu a fost motivat de către acuzare, iar în circumstanțele în care recursul nu este motivat sub aspectul temeiului de casare invocat, instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar al acuzării cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica.

În acest context, Colegiul penal menționează, că potrivit art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a Codului penal în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a acestuia.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele atenuante și agravante, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, Colegiul penal reține, că persoanei declarate vinovate, trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Totodată, instanța de recurs reamintește, că categoriile pedepselor aplicate persoanelor fizice sunt expuse în Codul penal într-o anumită consecutivitate: de la cea mai blândă - amendă, până la cea mai aspră - detențiune pe viață.

În conformitate cu criteriile generale de individualizare a pedepsei, o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative, prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Respectiv, doar instanța de judecată este în măsură să înfăptuiască acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a săvârșit o infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective,

ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Reflectând cele expuse supra la cazul supus judecății, pe marginea cerinței acuzării privind aplicarea unei pedepse mai aspre inculpaților Petuhov Andrei și Cebanov Nichita, întrucât instanța de apel, reducând termenul pedepselor, eronat a ajuns la concluzia că prima instanță, la stabilirea pedepsei inculpaților, nu a acordat deplină eficiența prevederilor art.7, 61, 75 Cod penal, nu a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de modul de comitere a infracțiunii, Colegiul penal lărgit statuează corectitudinea instanței de apel în reținerea că inculpaților Petuhov Andrei și Cebanov Nichita urmează a le fi aplicată doar o pedeapsă sub formă de închisoare, însă la limita minimă, adică 5 (cinci) ani închisoare, fiind unica categorie de pedepse care poate atinge scopul corectării și reeducării ei, or, partea vătămată nu are careva pretenții față de inculpați.

Prin urmare, nu poate fi reținut argumentul acuzării precum că inculpaților le-a fost stabilită neîntemeiat o pedeapsă de 5 ani închisoare, dat fiind faptul că la individualizarea pedepsei penale instanța de apel a ținut cont de principiul individualizării pedepsei (art. 7 Cod penal) în coroborare cu criteriile generale de individualizare a pedepsei inserate la art. 75 alin. (1) Cod penal și de art. 84 alin. (4) Cod penal, și întemeiat a concluzionat că atingerea scopului pedepsei se va asigura doar prin stabilirea față de inculpați a pedepsei închisorii în limitele prevăzute de sancțiunea nomei incriminate.

Față de cele descrise mai sus, Colegiul penal lărgit conchide că, instanța de apel la compartimentul individualizării pedepsei, a acordat deplină eficiență prevederilor art. art. 7, 61, 75, 77, 84 Cod penal.

Prin urmare, Colegiul penal lărgit constată că, concluzia instanței de apel corespunde circumstanțelor cauzei și criteriilor de stabilire a pedepsei, aceasta fiind motivată și aplicată în limitele legii, motiv din care se impune soluția respingerii recursului declarat de către procuror, ca inadmisibil.

6.2. Cu privire la recursurile ordinare declarate de către avocatul Sanduleac Diana în numele inculpatului Cebanov Nichita și de către avocatul Gavajuc Stela în numele inculpatului Petuhov Andrei.

Ținând cont de faptul că recursurile ordinare declarate de către apărare în numele inculpaților conțin solicitări similare, Colegiul penal lărgit se va expune asupra acestora simultan.

Din conținutul recursurilor declarate, Colegiul penal lărgit nu a stabilit indicarea de către recurenți a unor temeuri de drept pentru declararea recursului din cele prevăzute de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, or, în esență, aceștia critică hotărârile instanțelor de fond prin prisma nevinovăției inculpaților de comiterea infracțiunii incriminate, prezumându-se lipsa laturii subiective a componenței de infracțiune prevăzute de art. 152 alin. (2) lit. e) Cod penal - poziție ce se circumscrie temeiului pentru recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, potrivit căruia *hotărârile instanței de apel pot fi*

supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

În acest sens instanța de recurs menționează, că potrivit art. 113 alin. (1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii prevăzute de norma penală.

Colegiul penal lărgit reține, că acest temei include cazurile când nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin intermediul cărora s-au constatat elementele constitutive, ori când nu au fost stabilite faptele care invocă circumstanțele atenuante și agravante ale infracțiunii.

Potrivit materialelor cauzei, prima instanță i-a recunoscut vinovați pe Cebanov Nichita și Petuhov Andrei în baza art. 152 alin. (2) lit. e) Cod penal, condamnându-i la câte 6 (șase) ani închisoare, iar în baza art. 84 alin. (4) Cod penal, le-a stabilit, fiecăruia, o pedeapsă definitivă de 7 (șapte) ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, și amendă în mărime de 650 unități convenționale, ceea ce constituie 32500 (treizeci și două mii cinci sute) lei, fiecăruia. Ulterior, cauza fiind judecată în ordine de apel, sentința primei instanțe a fost casată în latura pedepsei, stabilindu-i-se inculpaților Cebanov Nichita și Petuhov Andrei în baza art. 152 alin. (2) lit. e) Cod penal câte 5 (cinci) ani închisoare, iar în baza art. 84 alin. (4) Cod penal, li s-a stabilit, fiecăruia, o pedeapsă definitivă de 5 (cinci) ani și 3 (trei) luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, și amendă în mărime de 650 unități convenționale, ceea ce constituie 32500 (treizeci și două mii cinci sute) lei, în rest, sentința a fost menținută.

Colegiul penal consideră că instanța de apel corect a constatat vinovăția inculpaților Cebanov Nichita și Petuhov Andrei în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (2) lit. e) Cod penal, *vătămarea intenționată medie a integrității corporale sau a sănătății, care nu este periculoasă pentru viață și nu a provocat urmările prevăzute la art. 151, dar care a fost urmată de dereglarea îndelungată a sănătății, de două sau mai multe persoane, analizând obiectiv cumulumul de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor.*

Or, analizând decizia atacată, Colegiul penal lărgit consideră, că instanța de apel la judecarea apelurilor declarate, a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, respectând prevederile art. 414 alin. (1), (5) și art. 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în cererile de apel, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată, așa cum este indicat în pct. 4, 4.1. al prezentei decizii, soluție pe care instanța de recurs o însușește și reiterarea căreia nu o consideră necesară, deoarece soluția instanței de apel este pe deplin conformă

circumstanțelor de fapt și de drept stabilite, precum și practicii judiciare constante.

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de instanțele de fond. Or, în cazul în care instanțele de fond și-au motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției acestor instanțe (*hotărârile CEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei*).

Subsecvent, Colegiul penal lărgit menționează că, alegațiile apărătorilor precum că neîntemeiat instanța de apel a refuzat solicitarea acestora de a fi audiat expertul care a efectuat raportul de expertiză judiciară medico-legală nr.201819P0241 din 10.05.2018, sunt nefondate, or, avocații Sanduleac Diana, Gavajuc Stela, și inculpații Cebanov Nichita, Petuhov Andrei, la examinarea cauzei în ordine de apel, când s-a dat citire în ședința de judecată a raportului sus-menționat, nu au înaintat careva obiecții, fapt confirmat prin procesul-verbal al ședinței de judecată din 13 octombrie 2020 (f.d. 33-35, Vol. II).

Colegiul penal lărgit respinge, ca neîntemeiate, inclusiv, argumentele apărării precum că din materiale cauzei nu rezultă expres data cauzării vătămarilor corporale părții vătămate xxxxx, precum și caracterul, modul apariției acestora, considerându-le declarative și formale, întrucât instanța de apel a stabilit clar că acestea se combat prin probele acumulate la dosar. Astfel, din informația telefonică parvenită la 05 mai 2018 în Serviciul de Gardă al IP Ocnița, de IMSP SR Ocnița, precum și de la serviciul 112 referitor că la aceeași dată în SR Ocnița, după ajutor medical s-a adresat cet. xxxxx cu diagnoza: fractură de coastă – sematorox (f.d. 12, Vol. I). Concomitent, prin raportul de expertiză nr. 201819P0241 din 10.05.2018 s-a constatat că lui xxxxx i-au fost cauzate echimoze la cutia toracică bilateral, fractura coastei 9 pe stânga și 9-10 pe dreapta, care au fost cauzate prin acțiunea traumatică a unui corp contondent dur, posibil la data și circumstanțele indicate și se califică ca vătămare corporală medie, cu dereglare a sănătății de lungă durată; vătămarile corporale depistate la Tocarciuc A. nu puteau fi produse la căderea de pe suport propriu.

Cât privește alegațiile recurențelor privind caracterul contradictoriu al declarațiilor părții vătămate, xxxxx, și ale martorului xxxxx, Colegiul penal lărgit reține că acestea constituie o interpretare subiectivă a apărării, ce au drept scop evitarea tragerii la răspundere penală a inculpaților Petuhov Andrei și Cebanov Nichita pentru fapta comisă, or declarațiile părții vătămate și ale martorului xxxxx date la faza urmăririi penale (f.d. 20-21, 26, Vol. I), așa cum a indicat instanța de apel, coroborează cu celelalte probe, inclusiv cu declarațiile date în cadrul confruntării cu Petuhov Andrei și Cebanov Nichita la data de 31 mai 2018 (f.d. 44, 45, 56, 57 Vol. I), fiind consecutive, exprimând rezultatul aceluiași acțiuni și circumstanțe.

Așadar, reieșind din cele expuse supra, Colegiul lărgit a ajuns la concluzia că, argumentele înaintate de recurenți, nu și-au găsit confirmare la examinarea recursurilor declarate, iar simplul dezacord cu soluția pronunțată în speță nu constituie temei de admitere a recursului în sensul formulat.

Totodată, instanța de recurs ordinar nu a stabilit existența în speță a unor erori de drept care ar influența decizia atacată, acesta fiind una legală și întemeiată, considerente din care recursurile declarate urmează a fi respinse, ca inadmisibile, cu menținerea deciziei atacate.

7. În conformitate cu art. art. 434, 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE :

Respinge, ca inadmisibile, recursurile ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Lisnic Elena, de către avocatul Sanduleac Diana în numele inculpatului Cebanov Nichita și de către avocatul Gavajuc Stela în numele inculpatului Petuhov Andrei, cu menținerea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 13 octombrie 2020, în cauza penală în privința lui **Petuhov** xxxxx și **Cebanov** xxxxx.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **20 mai 2021**.

Președinte

Toma Nadejda

Judecători

Timofti Vladimir

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena

Guzun Ion